

"Ze neemt beter psychiater dan gynaecoloog"

RTL

Annegret Raunig (links op eerste rij) in 2005 met enkele van haar 13 kinderen en 7 kleinkinderen.

AFP

Een lichaam in zware menopauze en de gezegende leeftijd van 65: dat hield een Duitse vrouw niet tegen om een vierling op de wereld te zetten. Een record, maar de baby's liggen wel nog in kritieke toestand in de couveuse. Experts zijn verontwaardigd. "En als 65 kan, dan 70 ook."

SABINE VERMEIREN

Toen Annegret Raunig dertien kinderen en zeven kleinkinderen had, dacht ze dat haar gezinsgeluk compleet was. Maar het volstond voor de Duitse om één van haar kinderen te horen zeggen dat er misschien nog wel een broertje of zusje moest bijkomen om haar weer aan het twijfelen te geraken.

Te laat wás het dan al: Annegret zat al lang in haar menopauze. En omdat geen enkele arts in eigen land haar nog kon helpen, zocht ze heil in Oekraïne, het mekka voor wie nergens ter wereld aan een kind geraakt. De eerste pogingen mislukten. Maar de laatste keer ging het wél goed, en waren artsen erin geslaagd in het labo gezonde embryo's te kweken met zowel donorzaad als een donoreicel. Ze besloten er vier terug te plaatsen bij Annegret, hopen dat minstens eentje het zou overleven. Maar Annegret - die dus strikt gezien enkel draagmoeder was - reageerde goed, en alle vier de embryo's overleefden. Na 26 weken zwangerschap werden ze vorige week geboren: Neeta (655 gram, 30 cm), Dries (960 gram, 35 cm), Bence (680 gram, 32 cm) en Fjonn (745 gram, 32 cm). De baby's liggen in de couveuse maar zijn kritiek. Artsen maken zich grote zorgen. Kinderen die zo vroeg geboren worden sterven vaak in de eerste week. Overleven ze, dan lopen ze het risico op longproblemen, hersenbloedingen, herseninfecties, darmproblemen en nierfalen. Als de vier erdoor komen, staat nu al vrijwel zeker vast dat ze zwaar zorgbehoevend zullen zijn. En dat met een moeder die 80 jaar zal zijn tegen dat zij 15 zijn.

Dode letter

Wetenschappers wereldwijd reageren vol verontwaardiging op de keuze van Raunig. Dat elk ethisch bezwaar zomaar dode letter wordt in een land als Oekraïne, komt aan bij artsen die wél in eer en geweten handelen. "Ik zie ze ook in ons eigen land, mensen die naar het buitenland trekken omdat wij ze niet kunnen helpen", zegt Petra De Sutter, buitengewoon hoogleraar gynaecologie aan de Universiteit Gent en hoofd van de Afdeling Reproductieve

Geneeskunde van het Universitair Ziekenhuis Gent. "Bij ons is de regel: eiceldonatie tót de leeftijd van 45. Niet ouder. Mensen die geen eiceldonor kunnen aanbrenge, zien we wel eens naar het buitenland gaan. In Spanje bijvoorbeeld zijn de regels soepeler. We zien dat niet graag gebeuren. Maar tegelijk kunnen we die mensen wettelijk niet tegenhouden. Wat ga je doen als ze zwanger thuiskomen? Controleren waar die zwangerschap ontstaan is en waar die eicel vandaan komt? Gaat niet, hé."

Menopauze nuttig

In Oekraïne, waar óók Belgische vrouwen naartoe gaan, zijn eicellen pure commerce. Vrouwen worden er nauwelijks gescreend. Noch mentaal, noch fysiek. Wie betaalt, wordt geholpen. "Die Duitse had al 13 kinderen en zeven kleinkinderen", zegt Petra De Sutter. "Dat zegt het wel. Ze had meer baat gehad bij een psychiater dan bij een gynaecoloog."

Ook bioloog Dirk Draulans huivert bij het nieuws. Al blijft hij ook wetenschapper. "Vanuit wetenschappelijk standpunt vind ik het boeiend om te zien dat het nog kán. Die vrouw heeft een hormonenbehandeling ondergaan, en die heeft haar baarmoeder ontvankelijk gemaakt voor innesteling. Dat dat is gelukt, bij iemand die in de menopauze zit, wil zeggen dat het óók kan bij iemand die zeventig is. Maar vrolijk word ik daar niet van. Ethisch gezien is dit verwerpelijk. Niemand heeft zich hier vragen gesteld bij het belang van die kinderen. Oké, er is bewezen dat je het onmogelijke mogelijk kan maken. Punt. Proficiat. Maar los daarvan is het absurd. De menopauze is er niet voor niks gekomen. De natuur heeft dat zo nodig gevonden. Maar we

zijn ons over onze eigen grenzen
heen gaan tillen. Erg jammer."